

OPINIO

11

Turquia capital Madrid

Salvador Còt

12

La dèria de suspendre...

Toni Cañis

14

Despotisme pragmàtic

Llibert Ferri

14

Fets aïllats

Pau Viciano

82

Els negres de Banyoles

Joan F. Mira

Racisme

Les informacions referides a actituds racistes contra immigrants, en especial d'origen africà, han tornat a aflorar després dels aldarulls del barri de Ca n'Anglada, a Terrassa, i de l'atac contra un habitatge de gambians a Banyoles i contra una mesquita a Girona. Són exemples d'un racisme latent que es radicalitza i s'exterioritza quan la crisi econòmica o social amenaça de castigar una comunitat. Tot i això, reduir la causalitat de les actituds racistes a motivacions estrictament econòmiques pot resultar massa reduccionista. No podem obviar que darrere de moltes actituds xenòfobes hi ha comportaments socials i culturals que tendeixen —si es vol d'una manera molt primària— a protegir-se de tot allò que pot semblar una amenaça. En aquest cas, la diferència pot ser l'amenaça i el desco-
neixement mutu un perfecte conductor d'aquest sentiment.

A principis dels anys noranta la xifra total d'immigrants amb una situació regulada (amb permís de residència), procedents de països musulmans, superava les 45.000 persones als Països Catalans. Una xifra que durant aquests anys ha anat augmentant i, a més a més, no engloba el nombre de treballadors en situació irregular, els "sense papers". Aquest flux migratori, ara per ara, és lluny d'estancar-se. Caldrà, doncs, acceptar d'una vegada que aquesta tendència és imparable i sobretot que existeix. I fins a cert punt, és una mica cínica l'actitud de voler impermeabilitzar les fronteres dels països més rics quan el model econòmic, cada vegada més internacionalitzat, facilita que les indústries dels mateixos països que tanquen les seues

fronteres, emigren cap a països més pobres per tal d'aconseguir mà d'obra més barata. Precisament la mateixa mà d'obra que quan marxa del seu país i emigra cap als països desenvolupats, seguint el miratge de la terra promesa, ocupa els llocs de treball més durs i menys remunerats. Fins i tot alguns sectors empresarials defensen la necessitat de disposar d'aquesta nova mà d'obra.

Aquest flux inevitable de persones dels països pobres cap als rics és un fet que existeix, al qual les admi-

nistracions s'hi han d'enfrontar. És evident que no hi ha una única fórmula per a resoldre els problemes que es poden generar amb l'arribada de grans onades d'immigració.

Però una de les eines més útils és la prevenció dels conflictes abans que apareguen. No es pot negar el paper cabdal de la mateixa gent a l'hora d'evitar, o cre-

ar, els conflictes, però és indiscutible que són les administracions qui poden facilitar els mecanismes de relació entre les diferents comunitats. Per tant, les administracions han d'afavorir les activitats de diàleg i convivència que permeten superar els malentesos, les reticències mútues i les desconfiances entre ciutadans de diferents orígens.

Els Països Catalans han estat tradicionalment receptors de grans onades d'immigració. I fins i tot, una de les més importants, la de la dècada dels anys seixanta, va ser viscuda amb una absoluta incapacitat d'organització política a causa del règim franquista. Els errors que llavors es van cometre, com ara l'exagerada concentració dels nous ciutadans, haurien de servir de lliçó per afrontar la nova onada d'immigració del segle XXI. ■

“És una mica cínica voler impermeabilitzar les fronteres dels països rics quan el model econòmic facilita que les indústries emigren cap a països més pobres per tal d'aconseguir mà d'obra barata.”